

Dòng suối quê hương¹

By Trần Đình Song

Cánh đồng tháng Ba cá rô cá diếc,
Cánh đồng tháng Mười dậy nước Thu Bồn.
Tuổi ấu thơ cánh đồng ươm mạch sống,
Tuổi thiếu niên sông núi tiếp linh hồn.

Cánh đồng đó tìm đế than, đế lửa,
Chúng mình dấu trong cặp sách tựu trường.
Cơn sốt dữ hành hung thân xác Mẹ,
Đạn bom nào cày nát quê hương.

Khi tiếng nói ngụy trang trong rấn lục,
Khi loài sâu ngụy trang màu hoa hồng.
Lý thuyết nào đã ngụy trang đất nước,
Roi hận thù vĩ tuyến quất ngang hông.

Những thằng bạn bây giờ còn được mấy,
Đứa rẽ bên này, đứa ngoặt bên kia,
Đứa đứng sừng giữa mệnh mông hiện tại,
Chuối cười điên từng mảnh vỡ chia lia.

Những thằng bạn bây giờ đối diện,
Đứa lười lê, thằng mã tấu gờm nhau.
Ôi con đế nào ca lời cốt nhục,
Mùi bùn đen thom kỷ niệm ngày xưa.

Thôi viên đạn đã lên nòng sắp bắn,
Hãy reo lên hồi dòng suối quê nghèo.
Người với người thôi nói chi bè bạn,
Nhà ta xưa lửa trắng bập bùng reo!

---

¹ Original Vietnamese written in 1966, early in the American War.

Khi mầm chết đã nằm yên trong phôi,
Cứ vui lên cùng sức sống trào ra.
Dù chúng ta đã khác rồi chiến tuyến,
Thì vẫn còn chung dòng suối quê nhà.

The Stream of our Native Land²

by Trần Đình Song

The fields in March are full of sunfish and catfish.
In October they are deep in floodwater from the Thu Bon River.
The seeds of our childhood were sown into these fields.
The mountains and rivers of our native land formed the soul of our youth.
We used to look for crickets singing in these fields.
We hid them in our school bags on the opening day of the term.
The rage-fever tortured the body of our Mother
As much as the bombs and bullets our native land.
When the human voice is disguised in the color of cobras,
When ugly worms are disguised in the color of roses,
Ideology disguises our country,
The 17th Parallel divides our nation like a rod beating our waist.

We keep losing our classmates.
Some of us stay on this side, some turn to the opposite,
And some are driven mad in this immense moment,
Their crazy laughter crackling like shards of glass.

Now we former classmates face each other in the fields,
Some carry AKs, others bayonets.
We all hear the crickets singing the song of bone and blood

---

² Newly translated by Edward Tick and Tran Dinh Song.

And the smell of mud brings back our childhood.
Now bullets are loaded in our rifles.
We scream by the stream banks of our poor land.
In this moment, only man-to-man, no longer friend-to-friend,
Look at our school burning in white flames.
As bullets penetrate our lungs
And life bleeds out of our bodies, please smile.
Although we stand on opposite firing lines
We still share the common streams of our native land.